

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های خشکسالی اقلیمی در وضع موجود و آینده استان چهارمحال و بختیاری

محل انتشار:

چهاردهمین کنگره انجمن جغرافیایی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

امین مستعلی زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه خوارزمی

عرفان مرادیان - دانش آموخته کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

خشکسالی و پیشبینی آن در برنامه ریزی و مدیریت انسانی و فضا حائز اهمیت است. در این مقاله، بررسی میزان خشکسالی / ترسالی استان چهارمحال و بختیاری از سال 1987 تا سال 2014 به روش-های ساخت سناریو تغییر اقلیم (مدلهای AOGCM، میانگین محرک و آزمون دنباله ها انجام شد. در نهایت برای پایش وضعیت اقلیمی منطقه و پیشبینی آن تا سال 2041 از شاخص SPI استفاده شد و در هفت طبقه از شدیداً مرطوب تا شدیداً خشک دستهبندی گردید. نتایج سناریو تغییر اقلیم AOGCM نشان داد که دمای پیشبینی شده بیش از دمای مشاهداتی است اما بارش پیشبینی شده بود. براساس آزمون دنباله ها از سال 1987 تا 2014، چهار دوره خشکسالی برآود شده است که شدیدترین خشکسالی 104,7- بود. براساس روش میانگین متحرک نیز چندین دوره خشکسالی و ترسالی دیده میشود. درنهایت طبق پیشبینی روش SPI، شدیدترین خشکسالی در سال حدود 2020-2021 و شدیدترین ترسالی در حدود سال 2036-2037 رقم خواهد خورد. نتایج این مقاله نشان داد که استان چهارمحال و بختیاری بیش از آن که درگیر خشکسالی باشد، گرفتار نوسانات اقلیمی است که امر برنامه ریزی را با مشکل مواجه میسازد. توجه به این مطالعات کشاورزان را آگاه میسازد که در چه سالهایی چه نوع محصولی با چه نیاز آبی کشت کنند.

کلمات کلیدی:

خشکسالی، پیش بینی اقلیمی، روش SPI، آزمون دنباله ها، استان چهارمحال و بختیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/876585>

